

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNA

Redacția și Administrația :
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracletici 100 lei pe an

SUMARUL:

1. Iarăși obiectele rituale	Senior	7. Moartea Episcopului Iacov al	
2. Către autorii și editorii de cărți	I. P. S. Patriarh	Hușilor	**
3. Pentru o bibliotecă patriarhală	Velcu Dudu	8. Despre rugăciune de Origen,	
4. I.P.S. Patriarh și pensia de regent	**	trad. de	Pr. I. Ionescu-Măjău
5. Religia militantă	Petronius	9. Mișcarea misionară	**
6. Lecție de catehizare	Pr. A. Mustăciosu	10. Cronica Internă	**
		11. Parohii vacante	**
		12. Daruri și mulțumiri	**

IARĂȘI OBIECTELE RITUALE

In anii trecuți, foaia aceasta a atras atențiunea cucernicilor noștri preoți asupra necesității de a avea o deosebită grijă de obiectele, ce se folosesc la slujbele rituale, oricât de neînsemnate ar fi ele. Dar se pare că îndemnurile noastre au rămas zadarnice. Cel puțin o parte din preoți s'au dovedit a fi cu totul indiferenți față de bunele sfaturi și îndemnuri date în această chestiune. În știință, corpurile ce nu mai primesc niciun fel de impresiuni din afară, se numesc inerte. Ni este penibil, desigur, să vorbim de-o asemenea stare, în chestiunea ce ne preocupă. Dar putem vorbi, cu totul răspicat și cu siguranța că suntem în inima adevărului, despre lipsa de simțul observației în împlinirea misiunii sacerdotale, din

partea preoțimii. Dovedim aceasta cu observațiunile, absolut obiective, ale unor persoane cu totul binevoitoare față de biserică și cler și cari totuși au rămas nemulțămite de cele ce au văzut la slujbele oficiate de unii preoți. Odăjdile, potirul, steluța, copia, etc. își au formele lor tradiționale. Unele dintre aceste obiecte nici nu se văd dealtfel la slujbă.

Dar se văd, de pildă la sfințirea apei: masa, fața de masă, sfeșnicul, luminile, vasul pentru apa sfințită. Acestea sunt uneori atât de neîngrijite, încât jicnesc cel mai elementar simț de evlavie al publicului asistent. E peste măsură de dureros când constăți că preotul nu observă nimic din toate acestea, iar creștinii se îndepărtează dela slujbă cu sentimente de compătimire

față de slujitorul nepăsător, care nu are nici barem bucuria de a se fi prezentat în fața credincioșilor sub toată crilica.

Deaceia ne simțim din nou îndatorați a cere ca preoțimea să caute a folosi, la toate slujbele, astfel de obiecte, cari să nu aibă forma celor folosite la bucătărie sau în alt scop profan. De pildă: de ce, în locul tradiționalei căldărușe de aramă, se întrebuițează, la sfințirea apei, un blid, în care se fac piftele sau un vas, în care se servește ciorba la toate mesele? Sunt unii creștini cari observă aceste insuficiențe, se simt stingheriți și pleacă amă-

riți. Iar la Bobotează, ciubarele murdare, ce le vezi lângă masă, indică aceeași lipsă de atențiune a preoțimei față de înalta ei misiune rituală. Chiar dacă slujba se oficiază cu toată demnitatea și frumos, asemenea obiecte nepotrivite slingheresc pe credincioși.

Deci sfătuim din nou pe cucernicii preoți să nu se mai prezinte în asemenea situațiuni compromițătoare, iar P. P. C. C. Protopopi să folosească toate ocaziile a îndreptă asemenea rele.

SENIOR

RUGARE

Către toți autorii, editorii și posesorii de cărți

Mitropolia Ungro-Vlahiei a avut una din cele mai bogate biblioteci din țară, care însă din cauza vitregiei timpurilor s'a irosit și împărțit, sporind alte biblioteci publice. Astfel când am venit noi la București n'am mai găsit nimic din ea și nici n'am mai putut să-i mai dăm de urmă.

Cum o mitropolie, devenită acum patriarhie, în chip firesc are neapărată trebuință de o astfel de instituție cărțurărească, am luat lucrul dela capăt.

În acest scop am adunat pe cât ne-a stat în putință cărți, am sporit numărul lor cu biblioteca noastră personală și cu altele pe care le-am dobândit de la creștinii cu înțelegere față de nevoile bisericii; și le-am orânduit și așezat în mai multe încăperi din noul palat al patriarhiei. În felul acesta am isbutit cu ajutorul lui Dumnezeu să punem început temeinic unei mari biblioteci ajunșă până în prezent să numere aproape 10 000 de volume.

Acest început ne dă nădejdi frumoase într-o realizare ce ne-am propus și neîncetat îndemn de-a spori mereu ceea ce avem, până când se vor aduna atâtea cărți, în cât să putem destina o clădire specială de bibliotecă. Pentru înfăptuirea acestui gând nu ajunge numai străduința noastră perso-

nală ci este nevoie de colaborarea tuturor inimilor înțelegătoare ale marelui rol pe care-l are o bibliotecă în dezvoltarea culturală a unui popor.

De aceea ne adresăm cu stăruitoare rugămintă către toți cei ce au alcătuit, au editat sau posedă cărți de valoare să pună fiecare după putință câte o piatră de zidire la opera, pentru care ne trimițând ca danie câte un exemplar, — dacă e cu putință legat, — din cărțile lor pentru biblioteca Patriarhiei Române.

În felul acesta se vor putea aduna credem multe și folositoare lucrări, cari vor mări biblioteca și vor putea fi de prețios ajutor celor ce le vor cerceta și folosi.

Am fi în deosebi recunoscători tuturor acelor preoți, profesori, etc., cari adunând în cursul vieții lor o mică bibliotecă ar veni în ajutorul gândului nostru, trimițând-o patriarhiei, unde cărțile vor fi fără îndoială bine îngrijite și de rodnică folosință obștească.

Cu mulțumiri și binecuvântări pentru toți aceia în al căror suflet ruga noastră va găsi bun răsunet.

MIRON, Patriarh

București, în ziua de Sf. Ioan Botezătorul, 1932

Pentru o bibliotecă patriarhală

— Ecouri la rugarea I. P. S. Patriarh —

Operele mari au fost înfăptuite prin străduința multor oameni de bine, fie printr-o inițiativă cu dorul de a săvârși un act de mare însemnatate, fie prin ajutorul pe care-l dau fiecare din ei. Uneori, operele acestea se încep și se duc la bun sfârșit mai cu seamă în urma străduințelor acelora pe cari autoritatea și rangul îi indică pentru aceasta.

În această calitate, Înalt Prea Sfințitul Patriarh al Bisericii ortodoxe autocefale române, a luat inițiativa „creării unei instituțiuni cărțurărești pe lângă sfânta Patriarhie”. „Rugarea” adresată tuturor, am cetit-o în ziarul Curentul. Ea este foarte bine venită. M'am bucurat foarte de lucrul acesta. Este îndreptată în deosebi către toți autorii, editorii și posesorii de cărți, ca să contribuie cu prinosul lor la opera aceasta care joacă un rol atât de mare în dezvoltarea culturală a unui popor.

Cred că cuvintele acestea vor avea răsunet, mai ales în inimile acelora cari înțeleg rostul unei biblioteci, în inimile acelora cari au petrecut ore întregi de arădând printre rafturile ei, sau în sala ei de citire, pentru ca să caute materialul necesar.

Și cât de greu este când nu putem să aflăm o carte oarecare, de care avem neapărată nevoie! Dând fiecare din puținele cărți pe cari le vor fi strâns desigur cu multă trudă, cheltuind uneori ultimul ban, va revalorifica donațiunea sa, pe care o va pune în mâinile tineretului studios, sau a acelora cari vor avea nevoie de o carte oarecare căci „biblioteca sfintei patriarhii va fi de folos obștească”.

Se vor putea strânge diferite cărți, din diferite domenii, noi sau vechi, mă refer la edițiune, colecțiuni de reviste bisericești etc.

Cred că s'ar putea colecționa tipărituri vechi, manuscrise, acte, cari au o însemnatate atât de mare în istoria dezvoltării conștiinței noastre naționale, constituind în același timp un tezaur nesecat pentru istorie, artă bisericească, filologie, geografie, drept etc. Pe tipăriturile vechi se află foarte deseori însemnări fie la începutul, sfârșitul sau în cuprinsul cărții, în legătură cu proveniența cărții, donarea ei, sau cu diferite evenimente istorice, uneori diferite povestiri, sau chiar transcripția unui act care s'a pierdut etc.

În modul acesta s'ar putea forma o colecțiune bogată de manuscrise și tipărituri vechi, cari ar constitui un material bogat, și pentru studiul paleografiei, fără de care, descifrarea documentelor este imposibilă, al paleografiei române, pe care nemuritorul și părintele ei (în România) I. Bogdan, a prețuit-o și a ridicat-o la rangul de

știință, alături de celelalte. Colecțiunea aceasta ar face și o mare cinste instituțiunii care-o posedă.

În legătură cu aceasta, s'ar mai putea face un apel special către toți slujitorii altarului din eparhia respectivă, ca să doneze cărți ce eventual le ar posedă. Mi-amintesc că în modul acesta, s'au strâns la Poznan (Polonia) cărți și manuscrise, cari au format o bibliotecă de zeci de mii de volume, mai ales manuscrise. Ele sunt strânse într-o clădire special amenajată, cu bibliotecar (dela care am aceste relatări), cu secțiune numismatică etc. și se numește „Biblioteca arhidiecezană din Poznan”.

Cărțile sunt bine păstrate și sigure că nu se vor pierde. Iată cum s'a creat o operă mare, din cărțile răspândite prin toată dieceza și pe cari nimeni nu le mai cerceta, fiindcă de existența multora nici nu se știa.

Trebue să mai adaog că acolo s'au mai centralizat și bibliotecile unor mănăstiri vechi, amenințate cu ruinarea.

Dealtfel, orice slujitor al altarului, posedă diferite tipărituri vechi, cari nu mai constituie pentru mulți din ei, decât un obiect de curiozitate din timpurile vechi. În căutarea de astfel de cărți, am aflat exemple foarte frumoase cu diferite însemnări. Așa, la un cântăreț bătrân, am aflat o „Alexandrine”, tipărită în sec. XVIII, cu caractere cirilice (indicată în Bibliografia, Bianu).

Ea posedă și un apendice de câteva zeci de foi manuscris, care cuprinde 2 istorioare anonime din anul 1808, cari oferă un material bogat pentru filologie.

Una din ele este intitulată astfel: Pentru o fecioară ce i s'au tăeatu mâinile de maică sa ca vitregă”, povestire cu caracter religios-moral.

Descifrând manuscrisul, -lam trimis la o revistă istorică.

Iată deci atâtea lucruri frumoase. Apoi bibliotecile, mici, mari așa cum sunt, ale multora dintre preoții bătrâni, se risipesc adeseori, pe la rude, pentru care poate, o carte cu caractere slave, este o enigmă.

Bibliotecile acestea, ar putea fi donate bibliotecii Sfintei Patriarhii, și în modul acesta, preoții își vor face o datorie ultimă față de biserică și neam, dând fiilor lor, hrana sufletească necesară progresării lor.

Tot astfel ar putea face și domnii profesori, fie chiar prin testament, dacă în viață fiind nu se pot despărți de cărțile cari desigur că le amintesc multe clipe plăcute din viață.

Aș fi de părere să se strângă chiar, prin donațiune, prin bună voință deci, unele din cărțile

aflătoare pe la diferite biserici și de cari nu se mai servește nimeni.

Ele se pierd chiar adesea. Și cum, nu s'ar putea face această donațiune, fiindcă s'ar înstrăina avutul bisericilor? Dar câte cărți nu s'au trimis în Basarabia, după războiu de pe la diferite biserici?

Imi reamintesc, că un preot, Diaconescu din fundul Moldovei, imi istor sea că posedă exemplare foarte frumoase, tipărite în țară și străinătate și în limba slavă veche bisericească. sau română cu caractere cirilice. Preotul le-a îngrijit căci le-a iubit. El a murit nu de mult. Ce se va fi făcut cu cărțile? Nu știu!

Un al doilea apel s'ar putea face către studenții teologi, cari prin satele de unde majoritatea vin, ar putea afla lucruri frumoase.

Multe din actele vechi mai zac încă în podul casei sau aiurea.

Trebuesc căutate, îngrijite și donate așa cum se află, fără să se arunce cea mai mică părtică din ele.

În bibliotecă, ele vor fi clasate, cu indicarea provenienței și a donatorului, lucru care trebuie

ținut neapărat în seamă căci slujește la indicarea locului când se descifrează documentul, în cazul când nu ar fi indicat în însuși cuprinsul lui.

În această privință, studenții teologi vor aduce un folos foarte mare. Menționez un caz cu studenții dela facultatea de teologie ortodoxă din Varșovia.

Domnul Ogijenko, profesorul meu de paleografie, a făcut o propunere asemănătoare studenților. Rezultatul acesta a fost foarte înbucurător. El a întrecut orice așteptări, căci s'au aflat tipărituri rare, exemplare bine păstrate, pe cari nu multe biblioteci au mândria de a le avea.

Și când ne gândim că și la noi sunt atâtea tipărituri vechi și documente, dintre cari, multe se pierd, se distrug, nu din rea voință poate, ci numai din indiferență. Răspunzând la apelul adresat de I. P. S. Patriarh, „Dealul Mitropoliei” nu va predomina Bucureștii numai prin înălțimea sa, ci și prin palatul de cultură care se va înălța pe el și care-și va răspândi razele sale asupra tuturor strigând: „Veniți de primiți lumină”.

V. Dudu-Varșovia

Părintele Patriarh renunță la „pensia” de fost regent

Se știe că parlamentul a votat suprimarea pensiei de 150.000 de lei lunar ce se servea Părintelui Patriarh în calitate sa de fost Regent.

Legea supusă, după cuviință, semnăturii M. S. Regelui, a întârziat, mult — dintr'o înaltă delicatete — pe biroul Suveranului. Promulgarea a devenit, însă, inutilă întru cât I. P. S. S. a renunțat singur la numita pensie. Iată scrisoarea pe care Prea Fericitul a trimis-o d-lui prim-ministru.

Mult stimat d-le prim-Ministru.

Am primit informația că Majestatea Sa Regele și-a exprimat prea grațios scrupule cu privire la aprobarea proiectului de lege, prin care se șterge „pensia” mea de fost Regent.

În fața acestei știri, vă rog să comunicați Majestății Sale, că eu n'am căutat asemenea mărirea lumescă, ci m'am supus, în vremuri grele pentru țară voinței factorilor hotărâtori, îndeplinind — de sigur cu modeste puteri, dar cu desăvârșită cinste — o grea însărcinare.

Aceasta nu am făcut-o pentru plată, nici pentru alte favoruri materiale, ci din patriotică datorie.

Deci Îl rog prea respectuos, să nu aibă nici un scrupul cu privire la persoana și renta mea, la care eu bucuros renunț, ca să se finalizeze cât mai curând această chestie.

Cu omagială supunere pentru Majestatea Sa și cu sentimente de stimă pentru D-ta — pentru al tuturor bine — smerit rugător către Dumnezeu.

București 1 Ian. 1932. Patriarh MIRON

La aceasta, d. prim-ministru a răspuns următoarele.

Sinaia, 3 Ianuarie 1932

Înalt Prea Sfințite,

Am fost foarte mișcat cetind frumoasa scrisoare prin care Înalt Prea Sfinția Voastră, ca fost Regent, adaugă sacrificiul său la acelea, multe și dureroase, prin care singure ne putem strecura prin vremuri de mare strâmtorare pentru finanțele publice.

Gândul acelor cari au votat legea prin care se suprimă pensiunile foștilor Regenți nu putea fi acela de a ofensa pe șeful marii Biserici românești și pe o personalitate cu atâtea calități și cu așa de mari merite pentru țară, ci numai să arate că se iea și dela cei mai mari în momentul când se îngustează puținele venituri ale celor mai mici.

Așa a înțeles și Majestatea Sa când a reținut legea până în momentul când s'a produs frumosul gest al Înalt Prea Sfinției Voastre.

Din partea mea, ca ministru al cultelor, voi căuta mijloacele ce trebuie pentru a acoperi cheltuielile de reprezentare pe care Înalt prea Sfinția Voastră va binevoi a mi le semna ori de câte ori ele se prezintă. Înțelegem cu toții ca și în afară prestigiul Patriarhiei, la a cărei fericită întemeiere am avut mulțumirea de a lucra și eu, să nu fie micșorat.

Rog pe Înalt Prea Sfinția Voastră să primească respectuoasele mele omagii. N. IORGA

RELIGIA MILITANTA

— O renaștere mistică —

De pe vremea harnicului om al școalei, ce se numea Spiru Haret, a rămas vorba „activitate extra-școlară” — criticată cu brio ironic de Titu Maiorescu — și care demarca un mare aspect al vieții școlare, adică munca depusă de profesori dincolo de orele reglementare, de catalog, de catedra și de clopotel...

Școala, după concepția lui Spiru Haret (și concepția sa a rămas amplificându-se cu vremea) nu trebuie să se limiteze la program, la manual școlar, la ore de curs cu iscălituri în condici. Școala este un suflu vital și spiritual, care chiamă pe slujitorii ei la munca largă, socială pentru luminarea mulțimei și pentru îndrumarea pe căile fecunde ale vieții.

Concepția activității extra-școlare, a dat naștere, prin aplicare și înțrindere la munca creării de Bănci, cooperative, Atenee populare, șezători. „Extensiuni universitare”, societăți culturale școlare, etc. etc. O viață de cultură a eșit din școală, trăind lângă școală și cu elementul viu al ei, care e învățătorul, profesorul de liceu, ori cel universitar.

Ne pare bine să constatăm că pe calea acestei desfășurări de energie, intră și Biserica noastră. Sunt semne multe și bune ale acestui reviriment religios. Avem astfel acele „Șezători religioase” — cum sunt acele „seri de rugăciune” inaugurate de Părintele Chiricuță la București, la Zlătari. Avem Predicile, și lecturile bisericești dela „Radio” în zilele de Duminică, frumoase chemări crești-

nești ascultate de urechi, cari până acum erau, poate, străine de cuvântul Domnului.

Am aflat apoi — în aceeași ordine de idei — de activitatea cercului pastoral „Sf. Ilie Gorgani din captială, cu o serie de conferințe în jurul temei centrale „Mântuirea”. În fiecare Joi seara la orele 8 preoți culți vor veni până în Aprilie, ca să conferențieze și astfel să facă din Biserică, o Academie de studii religioase, de îndemnuri la o viață pură.

De asemeni cine a intrat vre-odată în casa de rugăciuni, de lângă Mitropolia din București știe ce frumusețe de viață e acolo. Sute de oameni, de toate vârstele, din toate clasele sociale, vin și se roagă și cântă în cor cântece bisericești. O atmosferă vrednică de creștinismul primitiv, în curățenia și puritatea manifestării.

Iată atâtea semne bune ale unei renașteri religioase, manifestate prin o activitate extra-bisericească făcută însă sub sfânta ocrotire a bisericii creștine.

Această religie militantă și activă este un fenomen social, vrednic de-a interesa pe sociolog și pe istoricul timpului. Dar în afară de semnificația ce-o poate avea ca fenomen social, religia nouă militantă este un mare balsam la timp venit ca să vindece rănile atât de multe și dureroase ale vremii noastre. Fie bine venită viața mistică de lângă Biserica noastră!

Din „Viitorul”

PETRONIUS

PAGINA CATEHETICA

CLASELE II—VII

Lecție de catehizare predată de preotul ort. elevilor școalei primare, conform ord. Sfintei Mitropolii a Ungro-Vlahiei.

Sâmbăta, ora 3^{1/2}—4.

Obiectul: Religia.

Subiectul: Biserica.

I. *Pregătirea.* — Se ascultă câteva rugăciuni învățate la intrarea și eșirea din clasă. Se stăruiește puțin asupra ideii de cerere în fiecare rugăciune. Se face legătura între rugăciunea din clasă, (școală) și rugăciunea din biserică. Se iau copiii în rând, de preot și se duc la biserică.

Anunțarea. — Se anunță noul subiect: Biserica ca locaș de închinare.

II. *Predarea.* — Se întărește biserica în exterior. Poziția locului. Așezarea. Forma, turle, cruci și clopotniță.

Interiorul bisericii. Tinda, naosul (sânul) și altarul. Importanța fiecărei părți:

1. Tinda ca loc de ședere pentru copiii ce se botează și femeile cu molifta de 40 zile.

2. Sânul (naosul) servește pentru șederea credincioșilor în timpul slujbei, rugăciunii. Bărbații la dreapta și femeile în stânga¹⁾. Ce lucruri se văd în sânul bisericii? Cazanul de botez, podul p. cor, icoane, străni, jeșuri²⁾, sfinți zugrăviți pe pereți și cărți. La ce servesc ele? Ce se mai observă? Tetrapodul, sfeșnice, policandré și candelale. Importanța lor? Se arată iconostasul. Împărțirea lui, uși laterale și uși mijlocii. Cine intră și ese prin ele? Unde intrăm prin ele? Ce loc mai ridicat se vede în naos? — Amvonul — La ce servește? Se deschid ușile iconostasului. Ce

1. În unele locuri femeile în urma bărbaților.

2. La unele biserici scaune.

vedem? Altarul. Ce se vede în mijloc? Sf. Masă. Se arată obiectele de pe ea: Evanghelia, cărțile, crucea-metalică, chivotul³⁾, clopoțelul și sfetnicile de masă. Crucea mare din lemn, pe care este pictat Iisus răstignit și se scoate odată pe an⁴⁾. Proscomidia. Ce se păstrează la ea? Se arată Sf. Vase: discul, potirul, steluța, copă, lingurița și buretele. Ce mai observăm? Cădelnița și dulapul cu vestimente. La ce servesc acestea toate?

Recapitulare. — Se face o recapitulare a celor învățate — predate.

III. *Asocierea.* — Unde se găsesc aceste obiecte sfinte? Comparație între casa de locuit⁵⁾, școala și biserică.

Generalizarea. — Biserica este un locaș sfânt unde credincioșii se roagă lui Dumnezeu alături de preot.

V. *Aplicarea.* — Se dau sfaturi pentru respectarea bisericii. Se face slujba vecerniei și se observă modul de închinare la miruială.

Intocmit și aplicat de preotul
Andrei Mustăciosu,
Sergarcea din Vale-Teleorman

Moartea Episcopului Iacob al Hușilor

Joi 31 Decembrie 1931, a încetat din viață Episcopul Iacob al Hușilor, după o suferință de o lună și jumătate, fiind bolnav de diabet.

Episcopul Iacob s'a născut la 18 Noembrie 1856 în cătunul Similișoara, comuna Bogdana, jud. Tutova.

Cursul primar l'a început la 1865 la școala din Bogdana terminându-l apoi la Bârlad.

La 1872 s'a înscris la seminarul din Huși pe care l'a terminat cu mare distincție în 1876.

Dornic de carte tot mai multă a trecut la seminarul d'n Iași unde a urmat trei ani.

La 23 Septembrie 1880 a fost hirotonisit diacon pe seama bisericii Sf. Ilie din Bârlad, iar la 26 Iulie 1881 preot la aceeași biserică unde a funcționat 4 ani.

În toamna anului 1885 s'a înscris la facultatea de teologie din București.

Terminând universitatea, în afară de cariera de preot, a îmbrățișat și pe aceea de profesor pe care a profesat-o timp de 37 ani.

A ocupat cele mai înalte demnități în administrația și justiția bisericească: protoereu al jud. Tutova (1900—1902), membru și președinte al Consistoriului Eparhial (1897—1900) și 1903—1918 membru al consistoriului superior bisericesc 1909—1918.

În 1918 a fost hirotonisit arhieru și numit locotinent de episcop al eparhiei Hușilor.

În 1921 a fost trecut ca vicar al Moldovei.

În 1923 a fost ales sa episcop al Dunărei de jos, iar în 1924 episcop al Hușilor.

Episcopul Iacob este întemeietor actualului local al seminarului teologic.

El moare în vârstă de 75 ani.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

CUGETARI

Graba de-a crede răul, fără să-l fi cercetat îndestul, este o urmare a mândriei și a lenei. Voim să găsim vinovați, și nu vrem să ne dăm osteneala de-a cerceta crimele. *La Rochefoucauld*

Tot așa și voi, tinerilor, plecați-vă celor bătrâni; și toți, unii față cu alții, înveșmântați-vă întru smerenie, pentru că Dumnezeu celor trufași le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă dar.

I Petru V, 5

Când arăți drumetului obosit drumul cel scurt, faci bine. Când deschizi ochii celui care aleargă spre prăpastie, faci mai bine. Dar când ridici pe cel căzut, este cel mai mare bine pe care-l faci cuiva.

Fr. Rittelmeyer

Dacă nu găsiți mângâierea aproape, ridicați-vă și-o căutați tot mai sus. Paserea raiului fuge din mijlocul furtunei și se înalță acolo unde tac vânturile.

Jean Paul Richter

3 La unele biserici este în forma bisericuței, altele o cutie.

4. În vinerea patimilor.

5. Sectarții se roagă în case,

Cartea lui Origen despre rugăciune

Intr'adevăr, pentru că a avut cunoștință de ceea ce se va întâmpla cu Iuda și de păcatele ce se vor făptui de dânsul, tocmai din pricină că-l cunoștea bine și înainte ca Iuda să se nască, de aceea a zis prin David: Dumnezeu, lauda mea, să nu o taci ș. c. l. ¹⁾ Și pentru că Fiul știe viitorul, a știut și ce se va întâmpla cu cinstirea de Dumnezeu a lui Pavel. Pentru că a fost rânduit de mine însu-mi (zice) mai înainte de zidirea lumii, fiind sortit, când mă voi apuca să fac lumea, îl voi alege pre dânsul. Și odată cu nașterea lui, îl voi da pre mâna puterilor cari vor da ajutor la mântuirea oamenilor, pentru că-l voi rândui pre el din pântecul maicii sale.

Și dintru-ntâi în tinerețea lui, voi îngădui să hălăduiască într'nsul zelul necunoștință. să urmărească pre cei ce vor crede în Hristos, punând înainte pricina cinstirii lui Dumnezeu și să păziască hainele celor ce vor ucide cu pietre pre slujitorul meu și mucenicul Ștefan ²⁾. Și aceasta, pentru că, de nebuniile tinereții, să-i vie acru mai pre urmă și apucând calea cea mai bună, să nu se fuduliască înaintea mea ci să zică:

Nu sânt destoinic să mă numesc Apostol, din pricină că am prigonit Biserica lui Dumnezeu ³⁾ Și fiind oprit, apoi, de conștiința sa, cu cele făptuite de dânsul împotriva lui Hristos, pre când era încă tânăr, să nu se înalțe din pricina mă-

1. Ps. 108 mesianic. Dumnezeu, lauda mea să nu o taci, că gura păcătosului și gura vicleanului asupra mea s'a deschis. Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană și cu vorbe de urăciune m'au înconjurat și s'au luptat cu mine în zadar. În loc să mă iubiască mă clevețiau. Iară eu mă rugam. Și-au pus împotriva mea rele în loc de bune și ură în locul iubirii mele. (de Iuda) Pune preste dânsul pre cel păcătos și diavolul să stea dea dreapta lui, când va fi judecat, să iasă osândit. Și rugăciunea lui să se facă întru păcat. Fie zilele lui puține și Episcopia lui să o ia altul.

2. Sf. întâiul mucenic și Arhidiacon (întâiul diacon) Ștefan (Fapte 7,58). Și (Iuliovi) scoțându-l afară din cetate (pre sf. Ștefan) s'au apucat să-l omoare cu pietre. Și martirii, și-au pus hainele lor (ca să poată arunca mai lesne) la picioarele unui tânăr ce se chema Saul. Iar Saul e numele din circumcizie al Săntului Pavel căci Pavel (mic pe latinește) s'a numit după ce a adus la Hristos pe guvernatorul insulei Cipru, Sergius Paul. (Fapte 9, și 13. 1-13) Iar marturia sf. Pavel e aceasta: Și când se vărsa sângele lui Ștefan, eu eram de față și încuviințam omorârea lui, păzind hainele celor ce-l omorau (Fapte 22,20).

3. V-am predat după cum am primit, că după Scripturi, Hristos a murit pentru păcatele noastre și a fost îngropat și a înviat a treia zi. Și s'a arătat lui Chefa, apoi celor 12. După aceea s'a arătat la mai mult de 500 de frați, deodată, din cari cei mai mulți trăesc până acuma iar unii au și adormit. După aceea s'a arătat lui Iacob, apoi tuturor Apostolilor. Iar mai pe urmă decât la toți, ca unui născut fără de vreme s'a arătat și mie, pentru că eu sânt mai micul Apostolilor, nevrednic să mă chem Apostol, pentru că am prigonit Biserica lui Dumnezeu. Insa sânt ce sânt cu darul lui Dumnezeu.

ririi covârșitoare a descoperirilor ce i se vor inveda în urma binefacerilor mele.

7. Iar următoarele lucruri, câtă să le spunem despre rugăciunea dela răsăritul soarelui. Intre noi și între soare este o oarecare legătură și anume faptul că el împreună cu luna, laudă pre Domnul. Zice, într'adevăr, psalmistul: *Lăudați-L pre Dânsul soarele și luna* (Ps. 147,3).

Ei bine, în felul cum am spus că Dumnezeu ne-a pus în legătură cu fitece lucru din cele de pre pământ, tot astfel trebuie să credem că în felul cum e legătura noastră cu soarele și cu luna și cu stelele, hotărâtă și sigură și statornică și cu bună chibzuială, a fost orânduită toată po-doaba cerului și calea și mișcarea stelelor în cuviincioasă legătură cu toate lucrurile

Și dacă nu mă rog în zadar pentru cele ce sânt în puterea noastră, cu mai mult (nu mă rog în zadar) pentru partea din legăturile noastre cu stelele din cer cari dăntuesc pentru apărarea lumii. Este adevărat, că, despre faptele oamenilor, se poate spune, că sânt niște gusturi ale modei, care, domnește atunci și pre care le pricinuește, cu ajutorul împrejurărilor, nestatornicia noastră sau aplecarea noastră prea la rău, ca să facem sau să susținem cutare sau culare lucru. Dimpotrivă, despre ființele cerești, cum s'ar putea spune că au gust oarecare, ce putere ar trebui să aibă gustul acela pentru că să le facă să se abată și să apuce altă cale de cât cea folosită de lume? De aceea, sufletul, fiecăreia dintr'nsele, este cârmuit de dreapta judecată, și, din pricina aceasta se folosesc de un trup eteric și foarte curat ⁴⁾.

8. Și acum este tocmai locul să aducem și un astfel de exemplu în cât să îndrumăm pe oameni la rugăciune și să-i facem să se desbare de ne-purtarea de grije pentru rugăciune. Precum nu este cu puțință să se nască copii fără femei, tot așa nu este cu puțință ca cineva să dobândiască ceva, dacă nu se roagă într'un anumit fel, cu anume aplecare, având o anumită credință, dacă înainte de rugăciune n'a dus un anume fel de viață. Prin urmare la rugăciune, nu trebuie să bolborosim multe și să nu cerem nimicuri. Nu trebuie să ne rugăm pentru lucruri pământești, nici să ne ducem mândri și cu gânduri turburate, la rugăciune. De altminterlea, fără curățenie, nici nu se poate închipui liniște la rugăciune.

1. Origen credea — și aceasta era poate părerea științei antice care se mărginea la puțini inițiați — că stelele sânt însuflețite. E cam acelaș lucru cu ce se știe azi sigur că stelele, planetele adevă, sânt lumi în nemărginirea universului. Dintr'acest capitol eu îmi întăresc tot mai mult convingerea că anticitatea cunoștea mișcarea solară și planetară, dar n'o expunea, ci o predică în secret. Dealtfel știm că Egiptenii, cei cu știință, știau mult mai mult de cât știe știința noastră. Și Origen era și el Egiptean.

MIȘCAREA MISSIONARA

Un cerc pastoral-Cultural în Inotești, Protopoplatul III Prahova.

În sărbătoarea creștinească, Duminică, și serbarea națională a marelui umiri românești din 24 Ian. c. s'a desfășurat în Inotești o mare serbare de prăznuire creștinească și de cultivare națională, — de către cei 5 membri ai cercului preoțesc cu cântăreții respectivi și cei 15 membri ai cercului învățătoresc.

Dimineața până la orele 1 p. m., într-o atmosferă dumnezeiască, s'au săvârșit în Sf. Biserică.: Sf. Liturghie, parastasul p. cei morți în războiul de întregire și Tedeumul serbării naționale. 4 (patru) preoți tineri, C. Dumitru-Magula, D. Mateiu-Colceag, I. Enescu Tomșani, Anghelache Parepa și bătrânul N. Ștefănescu — Inotești, și-au înălțat glasul către Dumnezeu, însoțiți de cântăreți și de unii dintre învățători, înmuind și până cele mai tari inimi ale credincioșilor.

S'a predicat frumos în legătură cu Evang. zilei și apoi în puține cuvinte, unul dintre preoți a arătat însemnătatea zilei naționale. Enoriașii din sat și credincioșii din satele vecine au umplut Biserica, până la înghesuială.

Invitați și după masă, din nou la orele 3 p. m. la școală, sala fiind arhiplină, s'a deschis ședința de președinți celor 2 cercuri, urmând apoi o serbare cu coruri și recitări potrivite zilei, de către copiii școlii din sat. Au vorbit apoi pe rând 2 învățători, — despre unirea națională a tuturor Românilor și despre curente rele ce ne pasc, iar unul dintre Preoți Enescu Tomșani, — despre unirea dintre soți pe baza Sf. Scripturi. — O zi de înălțare, o zi cu adevărat pastorală și de cultură bisericească și națională a fost ziua de 24 Ian. atât pe poporul din Inotești, cât și pentru cei din prejur.

Zi de sărbătoare creștinească, de unirea sufletească între poporul ascultător, între factorii luminători ai satelor. Serbarea sfârșindu-se la orele 6, cei de față, tineri, bătrâni simpli și cultivați, s'au despărțit cu salutarea creștinească: să dea Domnul să ne mai întâlnim iarăși, tot așa și altă dată.

Câteva cuvinte asupra activității cercului pastoral cultural „Poiana de Sus” jud. Dâmbovița pe anul 1931

Cercurile pastorale culturale așa cum sunt înstitute și cum funcționează cu toate greutatea pe cari le întâmpină uneori preoții, fie cu transportul, fie din cauza ocupațiilor fiecăruia, sunt adevărate sărbători pentru credincioși. Slujba religioasă făcută în sobor de preoți cercului este o adevărată înălțare și o trezire a sentimentului religios în cel mai nepăsător creștin de cele religioase. Pe lângă aceasta este și un imbold pentru fiecare preot căutând ca în ziua când este rostit să vorbească să se prepare cât mai bine fie pentru conferința fie pentru predică. Numai vorbim de ședințele intime ale preoților unde să pun în discuțiune subiectele de cele mai mare interes pentru fiecare dintre noi.

Cercul pastoral-cultural „Poiana de sus” în-suflețit de vrednicul nostru Protopop Prea Cernicul părinte Al. Popescu-Hăbeni, a căutat pe cât a fost cu putință și împrejurările i-au permis anul acesta ca și în anii trecuți să-și facă datoria să poată corespunde scopului urmărit de autoritățile eclesiastice.

Pe lângă ședințele lunare ținută în fiecare comună cu un deosebit fast acest cerc a invitat în ziua de 24 Maiu a. c. la cercul ținut în comuna Poiana de sus pe P. S. S. Platon Ciosu vicarul sf. Mitropolii, pe părintele profesor Dr. Gr. Cristescu fost misionarul Eparhiei și diaconul Alex. Săvulescu dela biserica Sf. Spiridon Nou din București. Împreună cu preoții cercului s'a făcut un serviciu divin iar la sfârșit s'a făcut pomenirea tuturor eroilor acelei comuni căzuți pe câmpul de onoare în războiul mondial. Lumea de prin toate comunele vecine nu mai încăpea în biserică de altfel bine întreținută de credincioși acelei comune.

A impresionat așa de mult acest serviciu divin, încât aproape toți credincioși au hotărât ca în fiecare an cercul pastoral când se va soroci în acea comună să se facă cu același fast ca în anul acesta.

CRONICA INTERNA

Telegramă

Înalt prea sfinției sale Patriarhului
Dr. Miron Cristea

BUCUREȘTI

„Cu ocazia serbării pomului de crăciun și a redeschiderii șezătorilor culturale, muncitoare și muncitorii dela manufactura de tutun din București, își îndreaptă gândul către I. P. S. Voastră, rugând pe Dumnezeu să vă dea sănătate pentru binele și propășirea morală a neamului nostru și a muncitorimei românești”.

Director ing. Stelian Rapeanu

Comitetul internațional de inițiativă antibolșevică

22, Rue Saulnier-Paris

Paris, 1 Ianuarie 1932

Înalt Prea Sfințite Stăpâne,

În clipa în care soarta popoarelor și viitorul civilizațiunii mediterane și creștine atârână în mare parte, dacă nu întregime, de căderea bolșevismului dela Moscova, „Comitetul internațional de inițiativă antibolșevică”, în fruntea căruia se află A. S. Principele Galițin, Conte Ostermann, își îndreaptă privirile sale spre Biserica Română, ca înspre una dintre forțele sale de ordine de mână întâia din răsăritul european.

Ne rugăm lui Dumnezeu pentru mărirea și prosperitatea ei, în mijlocul haosului politic și social în care lumea se sbate astăzi.

Binevoiți a primi, I. P. Sfințite Stăpâne, expresiunea adâncului nostru respect și al marei noastre venerațiuni.

(ss) Paul Teodor Crivez
Vice-Președ. Comitetului Internațional
de inițiativă antibolșevică

Audiențe la I. P. Sf. Patriarh

Joi, 14 Ianuarie, a. c. — I. P. Sf. Patriarh a primit vizita a 4 studenți teologi ortodocși streini, cari sunt găzduiți la Internatul Teologic și urmează cursurile Facultății de Teologie din București. Un Polonez, 2 Bulgari și un Albanez. Venirea lor în țara noastră se datorește acelei binecuvântate inițiative luată de I. P. Sf. Patriarh de a se face schimburi de studenți teologi între

țările ortodoxe, cu scopul de a se cunoaște mai bine între ei, fiii aceleiași mari și sfințe Biserici Ortodoxe a Răsăritului, a se apropia mai mult unii de alții și a se iubi ca frații. Numărul total al acestor studenți streini la Internatul Teologic din București este de 8, la cei indicați mai sus adăugându-se încă 1 student polonez, sosit după Sărbătorile Crăciunului, încă 1 Albanez și în sfârșit 2 Români, fii ai fraților noștri din America, născuți și crescuți pe pământ strein, dar iubitori ai patriei părinților lor. La rândul nostru, avem studenți teologi la Ierusalim, Atena și Varșovia, în afară de cei trimiși în Apus: la Paris, Strasbourg și Montpellier.

Vizita celor dintâi 4 studenți teologi streini la I. P. Sf. Patriarh a fost făcută cu scopul de a aduce Șefului Bisericii Ortodoxe Române urări pentru noul an 1932.

Cu o voce sfioasă, dar în cuvinte alese, unul dintre studenții bulgari — care fiind mai vechiu la noi stăpânește mai bine limba românească — a exprimat în numele camarazilor săi sentimentele de profund respect și recunoștință caldă și sinceră pe care studenții teologi streini le nutresc în sufletul lor pentru Șeful celei mai mari, mai generoase și mai puternice dintre Bisericile Ortodoxe.

„Ne îngăduim — a încheiat studentul — a Vă ruga și noi, I. P. Sf. Stăpâne, să binevoiți a continua marea operă de desăvârșire a comuniunii în cele religioase, culturale și de conducere între toate Bisericile Ortodoxe, așa cum ați făcut cu atâta zel până acum, pentru a reinvia timpurile fericite ale Sinoadelor ecumenice

Dumnezeu să Vă dea puteri de muncă și să Vă ție sănătos într-un mulți ani, spre a vedea încununată cu succes nobilele eforturi ce faceți neîncetat”.

Plăcut impresionat de cuvintele studenților, I. P. Sf. Patriarh a răspuns cam în felul următor:

„Mă bucur, iubii mei, că vă văd prezenți aci pe voi patru fii de ai Bisericilor Ortodoxe surori, de naționalități diferite, veniți să vă faceți studiile în România și vă mulțumesc pentru bunele urări de anul nou, pe care mi le exprimați așa de frumos în limba românească...”

„În programul meu de activitate, am într'adevăr în primul plan chestiunea desăvârșitei comuniuni a tuturor Bisericilor Ortodoxe între ele și sunt fericit că am reușit a face un pas important în această direcțiune. O reuniune a reprezentanților ortodocși a avut loc, anul trecut, la Mănăstirea Vatopedi, din Sf. Munte Athos și anul acesta, la Dumineca Rusaliilor, va avea loc o a doua. Aceste întruniri au ca scop să pregătească un sinod pan-ortodox, adică al tuturor ortodocșilor, spre a se ajunge în sfârșit, cu ajutorul Domnului,

a se întrevedea și posibilitățile unui mare sinod ecumenic.

„Trebuie însă mărturisită o greutate de ordin practic, pe care reuniunile noastre o întâmpină. N'avem o limbă unitară pe care s'o poată vorbi toți reprezentanții ortodocși.

Dacă am fi cultivat și noi limba greacă — așa cum, de bine de rău, au reușit să facă Apusenii cu limba latină — lucrurile ar fi mers foarte ușor acum....

„Deeacea, schimbul acesta de studenți pe care l-am hotărât, și îl practicăm cu rezultate îmbucurătoare, are ca scop și ușurarea înțelegerii ortodocșilor între ei, în viitor...

„Dar odată cu aceasta, schimbul de studenți ortodocși va mai avea și alte binefăcătoare consecințe. Unitatea noastră ortodoxă se va întări din ce în ce mai mult, rândurile dreptcredincioșilor se vor strânge și Biserica Ortodoxă va ajunge din nou la mărirea și puterea spirituală de odinioară.

„Acest măreț scop să-l aveți înaintea, iubii mei fii suflați, când veniți să vă faceți studiile aici, așa cum trebuie să-l aibă și studenții noștri când merg în celelalte țări ortodoxe.

„Rog pe Dumnezeu să aibă în paza sa Biserica și Țara din care faceți parte fiecare dintre voi și binecuvântându-vă pe toți, vă doresc spor în studii pe care le faceți”.

Serbarea dela 24 Ianuarie

Duminecă, 24 Ianuarie, a. c. — A avut loc un Te-Deum la Catedrala Sf. Patriarhii, în prezența I. P. Sf. Patriarh și a oficialităților, în amintirea Unirii Principatelor române, 1859.

Seara, la ora 9, I. P. Sf. Patriarh a luat parte la recepția dela Palatul Regal, ca purtător al „Ordinului Ferdinand I”.

Patronul Internatului Teologic din București

Luni 25 Ianuarie, a. c. — Facultatea de Teologie din București și-a prăznuit cu cuviință Patronul său, pe Sf. Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorul.

În biserica Universității, Sf. Spiridon-Nou, a avut loc slujbă frumoasă, cu Vlădică — P. Sf. Tit Simedrea Târgovișteanu — și sobor de Preoți — studenți în Teologie — condus de P. C. Părinte Profesor Econ. Grigorie Cristescu.

I. P. Sf. Patriarh a fost reprezentat de către P. Sf. Vicar Platon Ciosu Ploieșteanu.

De față au fost, pe lângă credincioșii obișnuiți din enorie, profesorii și studenții Facultății de Teologie.

Predica zilei — panegiricul Sf. Grigorie Teologul — a fost rostită de D-l Georgescu V. Ioan, student în anul IV.

Patronul Universității din București

Sâmbătă 30 Ianuarie, a. c. — Ziua Sf. Trei Ierarhi și Mari Dascăli ai Bisericii, Vasilie, Grigorie și Ioan, Universitatea din București și-a prăznuit patronul, în biserica sa, Sf. Spiridon-Nou.

A slujit P. Sf. Tit Simedrea Târgovișteanu, înconjurat de un sobor de Preoți — studenți în Teologie — condus de P. C. Părinte Profesor Econ. Grigorie Cristescu. De față au fost o parte din Profesori și foarte mulți studenți.

La sfârșitul slujbei, P. Sf. Tit Simedrea Târgovișteanu a ținut o predică de o pătrundere deosebită.

Această predică a dat prilej Savantului Profesor și distinsului creștin care este D-l Simion Mehedinți să scrie un entuziast articol, pe care ne îngăduim a-l reproduce aci în întregime: *Un eveniment...*

Un eveniment - În biserică

de S. MEHEDINȚI

— Cuvinte pentru Studenți —

Cer voe cetitorilor acestei foi, să le povestesc un fapt semnificativ. Nu mi-aș fi luat o astfel de sarcină, însă lucrul a fost trecut cu vederea.

Zilele acestea, studențimea a serbat patronul universității printr'un serviciu religios la biserica Sf. Spiridon. Erau de față câteva sute de tineri. Dintre oamenii maturi, numai trei sau patru. Slujba frumoasă, cu sobor și arhieru. La sfârșit, cum era de așteptat, o predică.

Aci a ieșit la iveală evenimentul.

Adresându-se către tineret, cel sprijinit pe cărga păstorească, a subliniat revirimentul ce s'a produs în timpul din urmă în conștiința Americanilor, precum și în alte țări de civilizație intensă. După barnumiada ultimelor decenii, când ochii tuturor se îndreptau mai ales spre cel care țipa tare, acum privirile încep a se întoarce spre ceea ce reprezintă o valoare „permanentă”.

La fel se îndrumază lumea și la noi. Ca dovadă, P. S. Arhieru a dat pildă cultul pentru Eminescu.

Au scris și alții, înainte de el, iar după el au scris și scriu destui. Unii reprezintă o reală valoare. Dar, un lucru e caracteristic: pe cei mai mulți îi citești, i-ai dat uitării. Cine însă a citit o pagină din Eminescu, n'o mai uită niciodată...

Eminescu laudat în fața ușilor „împărătești” de un reprezentant al ierarhiei bisericești! Iată ceva la care puțin se vor fi așteptat. Și totuși, lucrul e nu se poate mai firesc. Cei care au citit vibrante pagini din „Progresul adevărului”, (Titu Maiorescu) erau siguri că ziua lui Eminescu va veni, iar poetul satirelor și al Lucaefărului se va înălța ca un gigantic monolit deasupra tuturor scriitorilor români. Cea mai bogată minte, între toate câte s'au ivite în neamul nostru de la

Zamolxe până azi, nu se putea să nu se impună tuturor ca o valoare permanentă.

Nu numa în poezie, dar și în alte priviri, primatul lui Eminescu începe a fi tot mai vădit. Înaintea istoricilor, care au întârziat atâta în prejma întemeierii Principatelor, iar unii să rătăcisără tocmai pe la Alba Longa, el a arătat precis pagina de unde începe istoria noastră, scrisă cu acel „oaspe ce din vechiu se pomenește, de Darius al lui Histaspes”. Cu o clară intuiție despre viața poporului autohton, el ne a întors cu ochii spre Geții „nemuritori”, păzitorii tradiției lui Zamolxe, atât de intim legat de Carpați.

Înaintea filologilor, cunoscătorul limbii românești de pretutindeni și de totdeauna, nemărturisit cel dintâi admirația pentru „limba veche și înțeleaptă”.

Înaintea filologilor, cunoscătorul tederă, el cel dintâi a văzut problema țărănimii noastre în toată întinderea ei. Și, mai adânc de cât toți miniștrii de instrucție și culte, și a dat seama de marea operă a culturii întemeiată pe substratul etnic.

Iată pentru ce era sigur — absolut sigur — că gândul lui Eminescu va birui. Și-a biruit în plină Academie, poetul Ardealului a mărturisit de curând că sufletește a crescut în lumina și căldura geniului eminescian. Făcând apoteoză junimii, după înaltul omagiu adus lui Titu Maiorescu, scriitorul O. Goga s'a plecat cu smerenie în fața strălucirii de fulger, cu care Eminescu luminase calea întregului nostru neam.

În sfârșit, iată-l și în fața altarului, arătat de un Arhiepiscop în aceeași înălțime singulară, ca unitate de măsură „permanentă” a valorilor trecute și viitoare ale poporului românesc.

Cine se mai îndoește astăzi de „Progresul Adevărului”? În timpul cât a fost printre noi, puțini l-au înțeles. Ba unii l-au și prigonit. Minicinoși democrației, ca și palavragii naționalismului lătrător l-au acoperit de ocări. Pentru unii, poetul Doinei era un biet retrograd. Pentru ceilalți, autorul Satirelor era un dușman al „Boborului” românesc. Dar cei care luau în „spurcatele lor guri” până și numele țării, azi au amuțit. I-a cuprins uitarea deplină, ca pe orice maculatură omenească, destinată a ocupa numai o clipă mădănul actualității mediocre.

Unde mai sunt azi adversarii de o clipă ai lui Eminescu? E drept că până ieri — alaltăeri, unele dușmăni ereditare l-au urmărit, cu micile lor calomnii. Dar minciuna se naște moartă. Și — piere; pe când adevărul e totdeauna viu și predestinat să biruiască. Falanga tuturor celor buni „de la Bălcescu până la Eminescu”, e acum solidară în fața istoriei; pe când cetele palavragiilor s'au risipit în neantul uitării, începând cu cei întorși dela Bal-Mabil și sfârșind cu ultimii cățeluși de redacție, cari mai continuau cu micile lor mârâeli critice, pentru a face zel pe lângă patroni...

Azi și flecăria democratică și cea naționalistă

se simte îndată, când nu este altceva de cât flecăria. Încep și în România privirile oamenilor serioși să se întoarcă numai spre ceea ce este valoare permanentă, iar vorbe goale nu mai înșală pe nimeni. Simțul critic al cetitorului observă acum numai decât nuanțele false. Observă de pildă că nerodada expresie „culturalizare” e întrubuiată mai des tocmai de cei mai săraci cu duhul. Observă de asemenea că vorba proaspăt, întrebuințată de Români numai în sens concret pentru carne, pește și alte lucruri materiale, începe a fi sluită în asocieri abstracte (cugetare proaspătă!), iar abuzul acesta de proaspăt, prospătura, prospățime... se vede în deosebi la cei care vor să ascundă ceva felid în viața lor.

A mai târziu și acum în noroiu pe Eminescu, nu mai e cu puțință. Ca într-o mare frescă istorică, azi poate măsura oricine deosebirea între profilul apolinian al Poetului și pocitura fonfiilor, flecarilor și tuturor bulbucaților ochi de broască...

Il urăsc și azi destui. Il urăsc mai întâi toți cei care poartă dușmănie neamului românesc și-și dau seama că Evanghelia lui Eminescu e temelia pe care se razemă viitorul acestui neam. Dar ponegrirea persoanei sau a operei literare a poetului nu mai e cu puțință.

Până și în fața altarului e acuma consacrat. Relevăm aceasta ca un semn al timpului. Iar tinerii se cuvine să mediteze pe indelete toată opera lui Eminescu. Proza lui e tot atât de înaltă ca și poezia.

Și tot atât de adevărată — un permanent izvor de întremare națională.

Din „Cuvântul”.

Patronul Seminarului Central

Tot în ziua de Sf. Trei Ierarhi, și-a prăznuit patronul Seminarului Central din București, cu deosebită solemnitate, de față fiind: *I. P. Sf. Patriarh*, P. Sf. Vicar Platon Ciosu Ploieșteanu, P. C. Pr. Dr. A. Crăciunescu, Secretarul General al Cultelor, P. C. Pr. I. Popescu-Mălăești, Decanul Facultății de Teologie, D-l P. Gârboviceanu, P. C. Pr. P. Partenie, Directorul Seminarului, Corpul profesoral și elevii Școalei.

Sf. Liturghie a fost oficiată de P. P. C. C. Preoții Dominic Ionescu, Alex. N. Constantinescu, Gr. Costea, Nicon Popescu și Diaconii Marius Constantinescu, dela biserica Amzei și Stan Pistol, Secretarul Seminarului.

După serviciul divin, a făcut panegiricul Sf. Ierarhi elevul Dincă Gheorghe.

I. P. Sf. Patriarh, luând ca motiv cuvintele din predica elevului, că adică, dintre toate ființele create de Dumnezeu pe pământ cea mai perfectă este omul, a dezvoltat o înălțătoare cuvântare. Adresându-se elevilor, I. P. Sf. Sa a arătat că deși omul este ființa cea mai frumoasă și cea mai perfectă — cununa creației — totuși sunt cazuri când omul mai nu se deosebește de animalele sălbatice.

Ceeace însă ridică pe om deasupra celorlalte viețuitoare este prezența în sufletul lui a sentimentului religios. I. P. Sf. Patriarh citează, ca ilustrațiune a acesti adevăr, cazul unui copil sălbatec, luat de niște învățați și crescute încă dela naștere într'un mediu în care el să nu sufere niciun fel de influență — bună sau rea — din afară, ci să fie lăsat a se desvoltă absolut singur, în mod natural. Acest copil, jucându-se odată prin grădină, s'a lovit greu cu piciorul de un bolovan, ceeace i-a dat o durere nespūsă.

În durerea lui, acel copil, în mod cu totul natural, a avut o simțire deosebită în fața acestui bolovan, ca în fața unei forțe necunoscute, superioare, care îl copleșeă și atunci, cu mișcări sfângace s'a plecat în genunchi, pentru a se închină acelei puteri ce i se păreă că stă ascunsă în bolovan. Un animal nu ar fi făcut acest lucru, așa că omul prin aceasta este superior animalelor.

Dar sentimentul religios singur nu ajunge pentru a face om cu desăvârșire superior, ci el trebuie desvoltat și cultivat.

„Cum credeți voi, iubiți elevi — a continuat I. P. Sf. Patriarh — că se cultivă acest sentiment? Cu Știința? Dar bine, voi ați auzit de progresele științei, mai ales ale Chimiei, la Rușii bolșevici? Aceștia au descoperit, cu ajutorul științei, niște gaze asfixiante atât de grozave, ca în mai puțin de un ceas, pe o întindere ca a Bucureștilor, nu mai rămâne viu nu numai niciun om, dar nici cel mai mic insect viețuitor“.

Și I. P. Sf. Patriarh arată că aceea care poate face pe om cu adevărat desăvârșit, astfel ca să-și merite numele de ființa cea mai perfectă, este educația religioasă creștină.

„Multe religii au fost și sunt în lume — spune I. P. Sf. Sa — dar cea mai înaltă, cea mai sublimă este religiunea creștină, în care și *iotele* și *cirtele* sunt sfinte, căci cuprind învățătura Mântuitorului Iisus Christos.

Nici o altă religie nu se ridică la înălțimea religiunii creștine care învață să te iubești nu numai pe tine și pe aproapele tău, dar chiar pe dușmanii tăi, să arunci cu pâine în cei cari aruncă în tine cu pietre și bolovani.

Un învățat a spus că un om cu atât e mai bogat, cu cât ajută mai mult pe alții.

Iar un popor (japonez sau chinez) spune că omului care nu primește sfatul bun, poți să-i dai oricât de mari bogății nu i-ai fost de niciun folos, tot nefericit și nemulțumit va rămâne.

„Să căutați, iubiții mei fii sufletesti — a încheiat I. P. Sf. Patriarh — să vă pătrundeți de duhul care a însuflețit pe Sf. Trei Ierarhi ca să ajungeți vrednici apostoli ai Domnului. Pentru misiunea ce veți îmbrățișa se cer jertfe, munci și osteneli fizice și sufletesti, dar pe deasupra se cere binecuvântarea lui Dumnezeu, pentru care și eu mă rog să vie asupra voastră, ca astfel când eu, sau urmașii mei, vă vom chema, să veniți cu vrednicie și să slujiți cu credință la altarul Domnului, Amin“.

Din capela Seminarului, întreaga asistență a trecut în sala de recepție, unde s'a desfășurat un program artistic, executat de elevii școlii.

D-l Profesor Vasile Ionescu, a desvoltat o conferință despre viața și opera Sf. Vasile cel Mare.

Corul Seminarului a executat sub conducerea D-lui Profesor Gh. Breazu, diferite imnuri religioase. A făcut o impresie plăcută orchestra școlii, care a executat bucăți din Wagner și Massenet.

După terminarea festivalului, I. P. Sf. Patriarh, a lădat pe conducători pentru progresul realizat și le-a urât spor la muncă, binecuvântând pe toți.

P. C. Pr. Dr. A. Crăciunescu, a adus, în numele D-lui Ministru al Instrucțiunii Publice și Cultelor, Profesor N. Iorga, elogi P. C. Părinte Director, pentru munca ce depune împreună cu selectul corp profesoral pentru pregătirea elevilor, apostolii de mâine ai neamului nostru.

P. C. Părinte Director Econ. P. Partenie, a mulțumit călduros tuturor celor cari au participat la această sărbătoare.

La sfârșit, s'a servit asistenței o gustare, ca de obicei.

• • •

Spre sfârșitul lunei Ianuarie a. c., *Legatiunea Republicii Cehoslovace din București*, a înaintat I. P. Sf. Patriarh, cu o frumoasă adresă, compoziția muzicală „*Tatăl Nostru*“, opera d-lui *Iosif Vlach-Vruticky*, cetățean cehoslovac. Autorul este un distins compozitor și conducător de orchestră, stabilit în orașul *Dubrovnik-Ragusa*, din Jugoslavia.

Opera a fost trimisă I. P. Sf. Patriarh, ca omagiu, cu prilejul sărbătorii naționale a Unirii Principatelor Române, 24 Ianuarie.

I. P. Sf. Patriarh, s'a bucurat de acest delicat gând al compozitorului cehoslovac și a dispus să i se mulțumească atât D-sale, cât și Onoratei Legatiuni cehoslovace, iar compoziția a fost dată d-lui Maestru Gh. Cucu, spre a fi studiată și cântată.

• • •

Miercuri, 3 Februarie 1932, I. P. Sf. Patriarh a convocat pe P. Sf. Tit Simedrea Târgovișteanu, P. P. C. C. Pr. Manea Popescu, Pr. Petre Partenie și Pr. Econ. Grigorie Cristescu într'o ședință sub președenția I. P. Sf. Sale, pentru a discuta „Proiectul de lege pentru învățământul teologic“ trimes de Sf. Sinod tuturor Eparhiilor. Discuția va continua Marți 9 Februarie, c.

• • •

Joi, 4 Februarie, a. c. I. P. Sf. Patriarh a avut ședința Sinodului permanent. Asupra funcționării acestei instituțiuni vom reveni.

N. CAZACU

Sfințirea Bisericii Sf. Gheorghe din Câmpulung-Muscel

Un tezaur istoric din secolul XVI

Câmpulung. — În Câmpulungul Muscelului — cetatea Marelui Basarab — ca o măturie a unei falnice închegări religioase trecute, se mai înalță azi 14 locașuri închinat lui Dumnezeu, aproape toate monumente istorice. Cu câteva decenii în urmă, numărul lor era aproape îndoit. Nepriceperea oamenilor din cursul vremii cât și unele patimi din trecut, au făcut ca multe — și poate cele mai reprezentative — să fie șterse de pe planul orașului, sau transformate radical. Deasemenea, nepăsarea și nevolnicia altora au făcut ca cele ce mai dăinuiau nealterat, să cadă în ruină.

E tipic cazul bisericii Fundeni — azi muzeu — clădită pe la 1420, pe al cărei acoperiș putred înainte de răboiu, crescuseră doi plop de câțiva metri. A trebuit să vie nemții, care dându-și seama de importanța istorică a bisericii, să dea poruncă a i se face acoperiș și a fi reparată.

Tot în mahalaua Olari, biserica Subești — ajunsă o ruină — ședea închisă. Harnicul preot Victor Nicolescu a desgropat acest monument istoric de o frumusețe rară cu concursul comisiunii monumentelor istorice și la sfințit în 1927. Azi, biserica Subești e o podcăbă a orașului.

La liziera de sud a Câmpulungului, sub un deal, în acelaș hal zăcea biserica Sf. Gheorghe. Nimeni nu-i dădea vre-o importanță. A trebuit să se manifeste din nou hărnicia preotului Victor Nicolescu, prin a cărui strădanie s'a redat azi Câmpulungului, acest tezaur de artă religioasă singurul dela 140.

Slujba religioasă

Încă din zori, valuri, valuri, mulțimea credincioșilor din oraș și vecinătăți se îndrepta spre biserica Sf. Gheorghe. Locașul Domnului neincăpător pentru a cuprinde masele, mare parte din credincioși au ascultat, de afară, dumnezeiasca slujbă.

Preoții Victor Nicolescu și Gh. Moiescu ajutați de diaconul Nicodem Bădrăgan dela Mănăstire, au oficiat un impozant serviciu religios, prin care s'a picurat, în sufelele asistenței, o fărâmă din piozitatea străbunilor. La aceasta, a mai contribuit corul seminarului, care sub conducerea elevului Ghenghea, a dat răspunsurile.

Istoricul bisericii

Reprezentarea secolelor XVI, XVII, XVIII și XIX.

După oficierea serviciului religios, părintele Victor Nicolescu a făcut un scurt istoric al acestui monument.

După unele isvoare, biserica ar fi clădită în anul 1630. După alte date și documente, ea este cu mult mai veche. Într'adevăr, secretarul pa-

triarhului Macariei al Antiohiei, învățatul diacon Paul de Alep, scrie că biserica era veche, deci de peste 100 ani, când în ziua de Sf. Gheorghe, anul 1654, Patriarhul, care venea aci în refugiu la domnitorul Constantin Cantacuzino Cârmu, fugărit de turci, a oficiat aci sf. liturghie. Astfel că data adevărată a zidrei este aproximativ 1540, dată pe care o confirmă și odoarele și zugrăvelile descoperite la renovare.

Căzând în ruină, am avizat pe d. prim Ministru N. Iorga, Președ. monumentelor istorice și arheologul Drăgiceanu. Aceștia, cercetând-o timp îndelungat, au incuviințat renovarea, cu toate că dânsii erau cam pesimiști.

În tânăru pictor Dumitru Iordache am găsit un prețios sprijin. Un an și jumătate a migălit pictorul de ne-a dat la iveală această frumoasă zugrăveală, cu totul alta decât cea dinainte de renovare. Primul strat fiind dat jos, a fost găsit un altul în frescă, pe care o vedeți și Dvs.

Și acesta fiind dat jos, s'a dat de prima zugrăveală, tot în frescă, pe care o vedeți și Dvs.

Dar nu toată zugrăveala este făcută în acelaș timp. Brâul de sus din altar și peretele dela apus al naosului, se pare că au fost zugrăviți la târnosire (1540). Partea de jos a altarului și catapetasma la 1725 de către jupânița Despina. Restul este zugrăvit la 1780. Iar adaosul fără mare importanță la 1800. Avem reprezentate deci, veacurile 16, 17, 18 și 19.

Clădirea este în stil gotic. Probabil influența elementului sas care predomina Câmpulungul înainte de 1600.

După ce aduce mulțumiri tuturor cari au contribuit la renovare, sf. sa aduce mulțumiri lui Dumnezeu că i-a ajutat să se readucă această comoară în starea de odinioară, unde creștinii vor găsi regulegere, iar cercetătorii de artă un tezaur de preț pentru studiat.

Cuvântarea d-lui Primar

D-l Ioan Giurculescu, primarul orașului, spune că, pentru păstrarea acestui sanctuar de închinăciune și altar al artei trecute orice jertfă de a-l păstra nu este mare. Timpul cât a stat îngropată această biserică nu putea să o înăbușe, fiindcă sfânta noastră credință e vecinică ca și dumnezeirea din care a luat ființă. În încheiere domnia sa făgăduiește că va înscrie în bugetul primăriei un capitol special, pentru desăvârșirea acestei opere.

După slujbă, întreaga asistența a trecut la restaurantul N. Zamfirescu, unde a urmat o agapă, pentru pomenirea ctitorilor.

Cu acest prilej au tostat pentru M. S. Regele, Patriarhul Miron Cristea, Prim Ministru N. Iorga etc. d-nii D. A. Vlădescu deputat, fost prefect al județului, Ioan Giurculescu, primarul orașului, pr. Victor Nicolescu și alții.

S'a expeditat apoi o telegramă omagială d-lui Prim Ministru Iorga.

Din „Curentul”

N. Petran

Circulara Nr. 204/932

Prea Cucernice Părinte,

Vi se face cunoscut că prin Jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1. 922, pentru sistematizarea și reglementarea din nou a indemnității de scumpețe ce se plătește pensionarilor publici, se prevede că autoritățile trebuie să livreze la cerere un certificat în care să se arate funcțiunea și salariul de bază avute de pensionari, la ieșirea din serviciu, precum și funcțiunea și salariul cari le corespund direct sau prin echivalare, conform bugetului pe anul 1932, pentru localitatea unde pensionarul locuiește efectiv.

Intrucât pe viitor quantumul pensiei trebuie să nu depășească un anume coeficient din salariul funcțiunilor din bugetul 1932, pentru localitatea unde pensionarul locuiește efectiv și pentru a nu se da loc la diferite interpretări în ce privește „echivalarea” când este cazul, între vechile funcțiuni cu cele din 1932, avem onoare a vă face cunoscut că, domnul secretar general al Ministerului Instrucțiunii a aprobat în urma referatului Direcțiunii Contabilității și Controlului Financiar, ca certificatele se cer pensionarilor, foști funcționari ai acestui Minister, să fie eliberate numai de Minister și anume prin direcțiile respective de învățământ, pentru cei ce au aparținut corpului didactic de Contabilitate, pentru funcționarii administrativi, Minister, inspectorate, personal de control, și de Direcția Cultelor, pentru pensionarii eclesiastici.

Aducându-vă la cunoștință cele de mai sus, vă invităm să puneți în vedere tuturor parohiilor aceste dispozițiuni oprindu-i de a libera vre-un certificat de asemenea natură; aceste autorități vor putea da celor ce solicită, informațiuni unde să se adreseze, punându-le în vedere că în petiția pe care o înaintează Ministerului, să indice neapărat următoarele date:

1. Anul eșirei la pensie.
2. Quantumul pensiei de bază fixat.
3. Salariul de bază avut în momentul eșirei la pensie.
5. O dovadă autenticată (certificat) din partea primăriei, sau în orașe, din partea poliției, din care să se poată constata localitatea în care domiciliază efectiv.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,

† **PLATON**

Cons. Referent
EUGEN BĂRBULESCU

Circulara Nr. 134/932

Prea Cucernice Părinte,

Vă invităm ca în orice publicație de vacanță a parohiei să introduceți și îndatorirea nouilor candidați hirotoniți de a propune religia în școalele primare în mod gratuit.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,

PLATON

Cons. Referent
EUGEN BĂRBULESCU

Rezultatul alegerilor eparhiale

Membrii clerici aleși

1. Circ. I Capitală P. C. Protopop Traian Vintilescu.
 2. Circ. II Capitală, Ec. Gh. Comana, București.
 3. Circ. I Ilfov, P. Const. Dincescu, Schitu-Măgureanu.
 4. Circ. II Ilfov Budești, P. C. Protopop Ion G. Popescu.
 5. Circ. III Ilfov-Fierbinți, P. C. Protopop N. Popian, București.
 6. Circ. I Prahova-Ploiești, P. C. Protopop Const. Petre.
 7. Circ. II Prahova-Breaza, P. C. Protopop Vasile Opriș.
 8. Circ. III Prahova Urlați, P. Revizor eparhial, Ștefan Iordănescu.
 9. Circ. IV Prahova-Vălenii de Munte, P. Aurel Popescu-Ploiești.
 10. Circ. I Dâmbovița-Târgoviște, P. Dr. Nicolae Popescu, profesor universitar, membru al Academiei Române, și secretar general la M. I. și C.
 11. Circ. II Dâmbovița-Găești, P. C. Protopop Mihail Ionescu.
 12. Circ. III Dâmbovița Ghergani, P. Gh. Brănișteanu-Târgoviște.
 13. Circ. I Teleorman-Tr.-Măgurele, P. C. Protopop I. Pop. Băldescu.
 14. Circ. II Teleorman-Roșiorii de Vede, Păr. Petre Partenie, Directorul Seminarului Central, Președintele Asociației preoților.
 15. Circ. III Teleorman-Alexandria, P. C. Consilier Ref. Eugeniu Bărbulescu.
 16. Circ. I Mușcel-C.-Lung, Pr. N. Mănescu.
 17. Circ. II Mușcel-Priboeni, P. C. Protopop N. Proca.
 18. Circ. I Vlașca-Giurgiu, P. C. Consilier referent Manea Popescu.
 19. Circ. II Vlașca-Videle, Pr. Marin Ionescu, București bis. Cuibu cu barză.
 20. Circ. III Vlașca Căscioare, P. C. Protopop I. B. Stănescu.
- Aceste alegeri vor merge pentru validare la Adunarea eparhială, ce va fi convocată în luna Martie a. c.

PAROHII VACANTE

PREOȚI

Protoieria I Câmpulung-Mușcel Postul de preot ajutor delat biserica filială „Nicuț” cu hramul Sf. Nicolae, pendinte de parohia „Popa Savu” din Câmpulung-Mușcel, devenind vacant pe ziua de 15 Ianuarie 1932, prin demisia titularului octogenarul preot Ioan Răzescu, se publică concurs pentru ocuparea lui.

Filiala Nicuț ce s'a vacantat are enorie distinctă, compusă din 148 familii cu 796 suflete.

Biserica este de zid în foarte bună stare de serviciu reparată și pictată din nou în 1922, are casă parohială confortabilă.

Venitul epitrahilului se cifrează la 5000 lei anual.

Salariul potrivit gradului de studii.

Doritorii vor petiționa în termen de 15 zile libere, depunând toate actele și memoriile în cauză la protoierie.

Preoții, conform ordinului Sfintei Mitropolii Nr. 10.817/931, vor arăta în special a). ce fapte de milă creștină am săvârșit b). care este fondul mizeriei realizat în parohia de unde pleacă și c). dacă au predat religia în școlile primare.

Se accentuează că cererile venite pe altă cale nu vor fi luate în seamă.

Protopop; Preotul Nicolae Proca

Protopopia jud. Ilfov, circ. II Budești, publică concurs în termen de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Greacă-Ilfov, vacant prin demisiunea fostului paroh Preotul Ilie Andreescu pentru a-și regula datoriile la pensie, pe 1 Ianuarie 1932, conf. ord. Sf. Mitropolii No. 460.932, rămânând mai departe slujitor în locul preotului ajutor Marin Ștefan, plătit de comună, căruia i s'a dat delegația de conducere a oficiului parohial.

Parohia Greacă este compusă din satele: Greacă și Zboiul; ambele cu o populație de 475 familii; 2 biserici bune, o capelă; 17 pogoane sesie parohială și 17 pog. ale filialei Zboiul, arendate; casă parohială nu are.

Venituri, are salariul dela stat, conf. gradului de studii și venitul epitrahilului circa 6—7.000 lei anual.

În parohie este și preot ajutor, plătit de comună.

Candidații doritori a ocupa această parohie, vor trimite cererile lor însoțite de actele reglementare la Cancelaria Protopopiei. Preotul paroh numit va fi obligat a preda religia în școala primară locală gratuit.

Protopop, Iconom I. G. Popescu

Protoieria jud. Dâmbovița, circ. I T-goviște. Se publică concurs cu termen de 30 zile, pentru

ocuparea parohiei Văcărești, devenită vacantă prin pensionarea bătrânului preot N. Mihailescu

Parohia se compune dintr'un singur sat cu 420 capii familiei și 1825 suflete răspândite pe un diametru de 6 km.

Biserica este în construcție, ajunsă numai la bolți și de trei ani lucrarea stă pe loc.

Are sesie parohială de 8 și jum. ha. pământ arabil. Casă parohială nu are. Venitul epitrahilului este de circa 3000 anual. Salariul conform gradului de studii.

Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta cererile lor direct acestui protoierii, însoțite de memoriile respective, în termen de 30 de zile dela data publicării spre cele legale. Cererile trimise pe altă cale nu se pot considera.

Protopop, Dem. N. Popescu

Protoieria jud. Dâmbovița, circ. I T-goviște. Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot ajutor din filiala „Sfânta Treime”, parohia Valea Lungă I; cu 358 capii familiei și 1900 suflete. Biserica în stare bună, fiind restaurată complet. S'a depus la casieria Sfintei Arhiepiscopii suma de 30.000 lei ca plată pentru salariu, de către enoriașul donator, D-nul Nae Popescu. Venitul Epitrahilului, circa 4000 lei anual. Biserica nu are pământ și nici casă parohială.

Cererile însoțite de actele și memoriile cerute de regulament, se vor înainta acestei protopopii spre cele legale.

Se pune ca prima îndatorire, ca cel care va ocupa postul, va preda religia la școala primară în mod gratuit, conform ord. Sfintei Mitropolii No. 135.932.

Protopop, D-tru N. Popescu

Protopopiatul jud. Teleorman, Circ. Alexandria. Se publică concurs. în termen legal, pentru ocuparea postului de Preot paroh al parohiei Adămești, devenit vacant pe data de 16 Ianuarie a. crt., prin decesul fostului paroh Pr. Florea Târnăcop. Parohie are 263 capi de familie, cu 1277 suflete. Are sesie parohială completă 8 și jum. ha. Casă parohială nu are, iar biserica este veche, trebuind să se ridice din temelie una nouă.

Cererile însoțite, de actele legale se vor înainta în termenul legal la Protopopia Alexandria.

Cererile intrate pe altă cale nu se admit.

Cel ce va fi numit preot, trebuie să predea religia în mod gratuit în școala primară locală.

Protopop Iconom, Ștefan D. Popescu

Protopopiatul circ. I Ilfov, Buc. Parohia Coșoba, acest protopopiat, a devenit vacantă prin demisiunea Pr. Marin Popescu, dată pe 1 Ianuarie 1932.

Se face cunoscut tuturor doritorilor de a ocupa această parohie, că se primesc la Protoierie (Palatul Prefecturii Ilfov) cererile candidaților, însoțite de actele cerute de regulament, în termen legal. Cererile îndreptate pe altă cale, se resping.

Parohia are 277 familii, cu 1080 suflete. Are sesie parohială. Nu are casă parohială. În afară de salariul cuvenit gradului de studii, parohia nu are alte venituri decât veniturile epitrăhiliului. Preotul numit va fi îndatorat să predea religia în școala primară în mod gratuit.

Protoieru, *Icon. N. Popian*

CÂNTĂREȚI

Protoieria Județului Prahova Circ. I Ploești. Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț devenit vacant la parohia Drăgănești, Jud. Prahova, prin decesul titularului.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta la această Protoierie, în termen de 15 zile dela publicare, cererile însoțite de acte.

Protopop, *C. Petre*

Protoieria Circ. II din Capitală. Postul de cântăreț I de la Parohia Slobozia, devenind vacant pe data de 1 Ianuarie a. c. prin scoaterea la pensie din oficiu a titularului Marin Nuțescu, se publică concurs, în termen de 15 zile.

Cererile dimpreună cu actele, se vor înainta of. parohial respectiv.

Protoieru, *Econ. Const. Moisiu*

Protoieria Jud. Teleorman Circ. Alexandria. Se publică concurs pentru ocuparea Postului de cânt. I dela parohia Purcăreni, vacantat pe 1 Oct. 1931 prin transferarea titularului M. D. Constantin la parohia Tătăraștii-de-sus.

Postului de cântăreț I dela parohia Vârtoapele-de-Jos, vacantat pe 1 Iulie 1931 prin transferarea titularului Ștefan Popescu la parohia Bivolțița.

Cererile însoțite de actele necesare se vor înainta la parohiile respective.

Protopop, *Econ. Ștefan D. Popescu*

Protoieria Jud. Teleorman Circ. Alexandria Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț al parohiei Storbăneasa vacant pe data de 10 Dec. 1931 prin decesul titularului Lincu Cioară.

Cererile se vor adresa Protopopiei Alexandria sau parohiei respective.

Protopop, *Econ. Ștefan Popescu*

Protoieria jud. Muscel cir. II Priboeni. Se publică concurs pentru postul de cântăreț bisericesc dela parohia Ciulnița Eustatiade, ocupat până la prezent de practicantul Barbu Dragomir, cu termen de 15 zile dela publicarea vacanței.

Doritorii ce ocupă acest post, vor înainta actele protoierii.

Protopop, *Pr. Ilie Cercel*

Protoieria circ. I, jud. Dâmbovița. Se publică concurs cu termen de 15 zile dela publicarea în „Apostolul”, pentru ocuparea postului de cântăreț, dela parohia Râu-Alb, jud. Dâmbovița, devenit vacant prin demisia titularului.

Protopop, *Dem. N. Popescu*

Protoieria circ. I, jud. Dâmbovița. Se publică concurs în termen de 15 zile, dela publicarea în „Apostolul”, pentru ocuparea postului de cântăreț, dela parohia Valea-Lungă-Cricov, jud. D-vița, devenit vacant prin demisia titularului.

Protopop, *Dem. N. Popescu*

Protoieria circ. I, jud. Dâmbovița. Se publică concurs pentru ocuparea posturilor de cântăreți dela parohia și Valea Leurzi.

Doritorii de a ocupa aceste posturi, vor înainta cererile lor, însoțite de acte în termen de 15 zile dela publicare.

Protopop, *Dem. N. Popescu*

Protoieria Vălenii-de-Munte, jud. Prahova. Se publică concurs cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț II, la parohia Gornetul-Cuib, devenit vacant pe ziua de 1 Ianuarie 1932, prin demisia titularului Ioan Penescu, hirotonit preot.

Protopop, *D. Ștefănescu*

Protoieria jud. Prahova, circ. I, Ploești. Se publică concurs cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț, dela parohia Sft. Atanasie din Ploești, devenit vacant pe ziua de 1 Februarie a. c., prin demisia titularului.

Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta Protoieriei cererile și actele în termenul mai sus arătat.

Protopop, *Const. M. Petre*

Daruri și Mulțumiri

D-na Ioana Ion Slabu, str. Filitis No. 6 București, a înzestrat din produsul muncii sale, următoarele biserici, cu prețioase lucruri și obiecte de cult:

1. Un rând de veșminte preotești cu acoperămintele Sfintelor Daruri, a iconostaselor, 1 cruce a Mântuitorului pentru masa din Altar și 1 prapăr bisericii din comuna Moara-Săracă Jud. Ilfov, sfințite la Botezul Apei cu care a slujit preotul respectiv în ziua Botezătorului.

2. Bisericii Sf. Dumitru din Capitală în dosul Poștei, 2 fețe de mese, 1 albă iar alta de catifea bordeaux pentru masa din altar pe care stau Sfintele Daruri, cât și alte obiecte de valoare mai mică oferite diferitelor biserici, grijind tot odată de o bătrână internată cât și de alți mulți oropsiți.

Pentru care i-se aduc călduroase mulțumiri și binecuvântare dela Dumnezeu.